

ผลของสารอัลลีโลพาที่จากต้อยติ่งที่มีต่อการงอกของ
เมล็ดไมยราบ ผักเลี่ยนผี และผักโขมหิน

**Effect of Allelopathy from *Ruellia tuberosa* on
Germination Rate of Weed Seeds (*Mimosa pudica* L.,
Amaranthus gracilis Desf. and *Cleoma viscosa* L.)**

อัญชลี จาละ* และอมรทิพย์ วงศ์สารสิน

ภาควิชาเทคโนโลยีชีวภาพ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต
ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี 12120

Anchalee Jala* and Amonthip Wongsarasin

Department of Biotechnology, Faculty of Science and Technology, Thammasat University,
Rangsit Centre, Khlong Nueng, Khlong Luang, Pathum Thani 12120

บทคัดย่อ

การศึกษาสารอัลลีโลพาที่ซึ่งสกัดด้วยน้ำจากส่วนของราก ลำต้น และใบของต้นต้อยติ่ง พบว่ามีผลต่อการงอกของเมล็ดวัชพืชได้แก่ ไมยราบ ผักเลี่ยนผี และผักโขม เมล็ดวัชพืชเหล่านี้หลังจากได้รับสารสกัดจากส่วนของราก ลำต้น และใบของต้อยติ่งที่ความเข้มข้นต่าง ๆ (0, 20, 40, 60, 80 และ 100 %) ผลปรากฏว่าสารสกัดที่ได้จากส่วนของราก ลำต้นและใบของต้อยติ่งที่ความเข้มข้นต่ำ (20 และ 40 %) มีผลกระตุ้นให้เมล็ดวัชพืชทั้ง 3 ชนิดงอกได้ แต่เมื่อเพิ่มความเข้มข้นของสารสกัดสูงขึ้น (60, 80 และ 100 %) จะมีผลยับยั้งการงอกของเมล็ดวัชพืชมากขึ้น ซึ่งขึ้นอยู่กับความเข้มข้นและส่วนต่าง ๆ ของต้อยติ่งที่ใช้ในการสกัด

คำสำคัญ : สารอัลลีโลพาที่; ต้อยติ่ง; อัตราการงอก; ดัชนีการงอก

Abstract

Allelopathic substances which extracted from water were studied from 3 parts (root, stem and leaf) of *Ruellia tuberosa*. The allelopathy from root, stem and leaves were effected on germination rate of weed seeds (*Mimosa pudica* L., *Amaranthus gracilis* Desf. and *Cleoma viscosa* L.). In this experiment weed seeds were tested their germination rate by applied crude extracted with vary concentration (0, 20, 40, 60, 80 and 100 %)

from root, stem and leaves to weed seeds. The result showed that low concentration (20 and 40 %) of crude extracted from root, stem and leaves of *Ruellia tuberosa* were enhanced and stimulated germination rate of weed seeds. But at high concentration of crude extracted (60, 80, and 100 %) were inhibited germination rate. If the concentration of crude extracted higher, the germination rate will decreased. It depended on concentration of crude extracted and parts of plant.

Keywords: allelopathy; *Ruellia tuberosa*; germination rate; index of germination

1. บทนำ

การเกษตรกรรมมักประสบปัญหาเกี่ยวกับวัชพืช ซึ่งส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของพืชปลูก ทำให้ผลผลิตทางการเกษตรลดลง ปัจจุบันพบว่าวัชพืชจำนวนมากที่สามารถเข้าทำลายพืชปลูกสร้างความเสียหายให้กับพืชปลูก ส่งผลให้ผลผลิตลดลง ทำให้ในทุกปีเกษตรกรต้องใช้สารเคมี ซึ่งเป็นสารกำจัดศัตรูพืชมากถึง 70 % ของสารเคมีที่มีจำหน่ายทั้งหมด และมีการใช้ต่อเนื่องกันมาอย่างยาวนานหลายสิบปี ส่งผลให้เกิดการตกค้างในดิน ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและมนุษย์เป็นอย่างยิ่ง จากปัญหาดังกล่าวทำให้ในปัจจุบันเกษตรกรหันมาใช้การทำเกษตรอินทรีย์ โดยใช้สารประกอบอินทรีย์เพื่อป้องกันกำจัดศัตรูพืชมากขึ้น [1]

การศึกษาสารประกอบทางเคมีภายในพืชพบว่าพืชหลายชนิดมีความสามารถทั้งทางด้านการยับยั้งและการกระตุ้นการเจริญเติบโตของพืชอีกชนิดหนึ่งได้ โดยอาจส่งผลกระทบต่อการงอก การเจริญเติบโต และการพัฒนาของพืชชนิดนั้น ๆ เรียกสารเคมีที่ก่อให้เกิดความสับสนนี้ว่าสารอัลลีโลเคมีคอล (allelochemical) หรือสารอัลลีโลพาตี (allelopathy) [2] มีรายงานการวิเคราะห์สมบัติทางชีวภาพของพืชอัลลีโลพาตี โดยการสกัดสารที่มีอยู่ในพืชด้วยตัวทำละลายชนิดต่าง ๆ ซึ่งเป็นวิธีที่ใช้กันอย่าง

กว้างขวาง เนื่องจากทำได้ง่าย รวดเร็ว และค่าใช้จ่ายไม่สูง ในการทดลองนี้จึงมุ่งใช้สารสกัดจาก พืชย่อยตั้ง เพื่อทดสอบความเป็นไปได้ของพืชอัลลีโลพาตีที่มีความสามารถในการยับยั้งการเจริญเติบโตของพืชชนิดอื่น ๆ สามารถตรวจสอบได้โดยการวัดอัตราการงอกของเมล็ด อัตราการเจริญเติบโตของพืชที่ต้องการทดสอบ [3-5]

การใช้ประโยชน์จากพืชที่มีสมบัติทางอัลลีโลพาตีที่หาได้ง่ายตามธรรมชาติ จึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจในการใช้เป็นการควบคุมศัตรูพืช (biological control) อย่างมีประสิทธิภาพ และยังเป็น การลดการใช้สารเคมีในการกำจัดศัตรูพืช อันส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และมนุษย์ได้อีกด้วย [6]

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 2 อย่าง คือ (1) ศึกษาสารที่เป็นสารอัลลีโลพาตีที่มีผลยับยั้งการงอกของเมล็ดวัชพืช 3 ชนิด ได้แก่ ไมยราบ ผักโขม และผักเสี้ยนผี และ (2) ศึกษาดัชนีการงอกของเมล็ดวัชพืชทั้ง 3 ชนิด

2. อุปกรณ์และวิธีการ

2.1 การออกแบบการวิจัย

วางแผนการทดลองแบบ completely randomized design (CRD) โดยเตรียมสารสกัดจากพืช 3 ชนิด แต่ละชนิดแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ ใบ ลำต้น

และราก แต่ละส่วนแบ่งเป็น 5 ระดับความเข้มข้น ทำการทดลองทั้งหมด 4 ซ้ำ ซ้ำละ 1 งานเพาะ (50 เมล็ด ต่อ 1 งานเพาะ)

2.2 การเตรียมพีชอัลลีโลพาทีและพืชทดสอบ

พีชอัลลีโลพาทีที่ใช้ในการวิจัยคือตัวยึดเมล็ดวัชพืชทดสอบที่ใช้ในการวิจัย 3 ชนิด ได้แก่ ไมยราบ ผักโขม และผักเสี้ยนผี

2.3 การเตรียมสารสกัดจากพืช

สกัดสารจากตัวยึดด้วยน้ำกลั่นหนึ่งฆ่าเชื้อโดยล้างพืชผ่านน้ำให้สะอาด ตัดแบ่งพืชออกเป็น 3 ส่วน คือ ใบ ลำต้น และราก ชับให้แห้งด้วยกระดาษเยื่อหนึ่งฆ่าเชื้อ นำแต่ละส่วนแยกบดด้วยน้ำกลั่นหนึ่งฆ่าเชื้ออัตราส่วนพืช (น้ำหนักสด) 50 กรัม ต่อน้ำกลั่น 100 มิลลิลิตร กรองด้วยกระดาษกรองเบอร์ 1 จากนั้นเจือจางสารสกัดที่ได้ให้มีความเข้มข้น 20, 40, 60, 80 และ 100 % ด้วยน้ำกลั่นหนึ่งฆ่าเชื้อ เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 4 °C เพื่อใช้ทดสอบภายใน 3-4 วัน

2.4 การทดสอบการงอกของเมล็ดวัชพืช

เพาะเมล็ดวัชพืชบนงานเพาะที่มีกระดาษสำหรับเพาะเมล็ดหนึ่งฆ่าเชื้อ จำนวน 50 เมล็ด ต่อ 1 งานเพาะ หยอดสารสกัดแต่ละความเข้มข้น ปริมาตร 5 มล. ใช้น้ำกลั่นหนึ่งฆ่าเชื้อเป็นการทดลองควบคุม (control) วางไว้ที่อุณหภูมิห้อง บันทึกผลการทดลองทุก 24 ชั่วโมง เป็นเวลา 7 วัน

3. ผลการทดลอง

3.1 ผลของสารอัลลีโลพาทีจากตัวยึดต่อการงอกของเมล็ดไมยราบ

ผลของสารอัลลีโลพาทีที่สกัดได้จากส่วนราก ลำต้น และใบของตัวยึดต่อการงอกของเมล็ดไมยราบหลังการเพาะเมล็ดเป็นระยะเวลา 7 วัน ที่ความเข้มข้นของสารสกัดต่าง ๆ (0, 20, 40, 60, 80

และ 100 %) (v/v) พบว่าสารสกัดจากรากของตัวยึดที่ความเข้มข้น 20-100 % มีผลในการยับยั้งการงอกของเมล็ดไมยราบที่ 95-100 % เมื่อเปรียบเทียบกับ control (ความเข้มข้นของสารสกัด 0 %) ทำให้มีการงอกของเมล็ดไมยราบที่ 42.50 % สารสกัดจากลำต้นตัวยึดที่ 20-100 % สามารถยับยั้งการงอกได้ 99-100 % เมื่อเปรียบเทียบกับการทดลองควบคุม (0 %) มีการงอกของเมล็ดไมยราบ 43 % ส่วนสารสกัดจากใบตัวยึดที่ความเข้มข้น 40-100 % สามารถยับยั้งการงอกของเมล็ดไมยราบได้ดีที่สุดที่ 95-100 % ความเข้มข้นของสารสกัดที่ 20 % เมล็ดไมยราบมีอัตรายับยั้งการงอกเป็น 88 % และเมื่อเปรียบเทียบกับความเข้มข้น 0 % (control) จะมีอัตราการงอกของเมล็ดไมยราบ 42 % (ตารางที่ 1)

การวัดค่าดัชนีการงอกของเมล็ด พบว่าค่าเปอร์เซ็นต์การงอก (G_r) สูงสุดอยู่ที่ความเข้มข้น 0 % ที่เป็นการทดลองควบคุม มีค่าประมาณ 42-43 % และค่าสัมประสิทธิ์ของอัตราการงอก (CRG) ของสารสกัดจากรากและลำต้นที่ความเข้มข้น 40, 80 และ 100 % มีค่าแตกต่างจากระดับความเข้มข้นอื่น ๆ ที่สกัดได้จากตัวยึด (ตารางที่ 2)

3.2 ผลของสารอัลลีโลพาทีจากตัวยึดต่อการงอกของเมล็ดผักโขม

ผลของสารอัลลีโลพาทีที่สกัดได้จากส่วนราก ลำต้น และใบของตัวยึด ต่อการงอกของเมล็ดผักโขมหลังการเพาะเมล็ดเป็นระยะเวลา 7 วัน ที่ความเข้มข้นของสารสกัดต่าง ๆ (0, 20, 40, 60, 80 และ 100 %) (v/v) พบว่าสารสกัดจากรากของตัวยึดที่ความเข้มข้น 80-100 % มีผลกระตุ้นการยับยั้งการงอกของเมล็ดผักโขมมากที่สุดที่ 99.50-98.00 % รองลงมาคือสารสกัดที่ความเข้มข้น 60 % สามารถกระตุ้นการยับยั้งการงอกของเมล็ดผักโขมได้ 88.50 % เมื่อ

เปรียบเทียบกับ control (ความเข้มข้นของสารสกัด 0 %) พบว่ามีการงอกของเมล็ดผักโขมที่ 43 % สารสกัดจากลำต้นด้อยดิ่งที่ 80-100 % สามารถกระตุ้นการยับยั้งการงอกได้ดีที่สุดถึง 93-96 % ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับ การทดลองควบคุม (0 %) มีการงอกของเมล็ดผักโขมที่ 43.50 % ส่วนสารสกัดจากใบด้อยดิ่งที่ความเข้มข้น 20-100 % สามารถยับยั้งการงอกของเมล็ดผักโขมได้ดีที่สุดที่ 100 % ในขณะที่การใช้สารสกัดเข้มข้น 0 % (control) จะทำให้เกิดการงอกของเมล็ดที่ 41.50 % (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 1 ค่าสัมประสิทธิ์ของอัตราการงอก

ที่มาของสารสกัด	ความเข้มข้น (%)	อัตราการงอกของเมล็ด (%)		
		ไมยราบ	ผักโขม	ผักเสี้ยนผี
สกัดจากราก	0	17.55	21.74	17.10
	20	25.00	24.55	22.64
	40	25.00	24.82	23.08
	60	0.00	24.64	23.08
	80	0.00	25.00	0.00
	100	0.00	25.00	0.00
สกัดจากลำต้น	0	16.93	21.84	17.42
	20	25.00	21.30	0.00
	40	0.00	20.68	0.00
	60	0.00	21.15	0.00
	80	0.00	20.83	0.00
	100	0.00	21.15	0.00
สกัดจากใบ	0	18.12	21.96	16.96
	20	17.70	0.00	18.18
	40	18.08	0.00	18.08
	60	18.59	0.00	0.00
	80	17.68	0.00	0.00
	100	19.15	0.00	0.00

ตารางที่ 2 ค่าดัชนีการงอกของเมล็ดไมยราบที่ความเข้มข้นของสารละลายจากส่วนต่าง ๆ ของด้อยดิ่ง

ที่มาของสารสกัด	ความเข้มข้น (%)	ค่าดัชนี		
		GT (%)	S (%)	AS (%)
สกัดจากราก	0	42.50	4.78	13.08
	20	0.50	0.25	0.65
	40	0.00	0.00	0.00
	60	0.50	0.25	0.65
	80	0.00	0.00	0.00
	100	0.00	0.00	0.00
สกัดจากลำต้น	0	43.00	4.37	10.96
	20	1.00	0.50	1.30
	40	0.00	0.00	0.00
	60	0.00	0.00	0.00
	80	0.00	0.00	0.00
	100	0.00	0.00	0.00
สกัดจากใบ	0	42.00	5.31	15.17
	20	12.00	1.36	3.54
	40	5.00	0.59	1.57
	60	5.50	0.71	1.92
	80	5.00	0.56	1.40
	100	5.00	0.71	1.98

หมายเหตุ : GT = total germination, S = seed of germination, AS = seed of accumulated germination

การวัดค่าดัชนีการงอกของเมล็ด พบว่าค่าเปอร์เซ็นต์การงอก (G_r) สูงสุดอยู่ที่ความเข้มข้น 0 % ที่เป็นการทดลองควบคุมมีค่าประมาณ 41.50-43.50 % และค่าสัมประสิทธิ์ของอัตราการงอก (CRG) ของสารสกัดจากใบ ที่ความเข้มข้น 40-100 % มีค่า

แตกต่างจากระดับความเข้มข้นอื่น ๆ ที่สกัดได้จาก
 ด้อยตั้ง (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ค่าดัชนีการงอกของเมล็ดผักโขมที่ความ
 เข้มข้นของสารละลายจากส่วนต่าง ๆ ของ
 ด้อยตั้ง

ที่มาของ สารสกัด	ความเข้มข้น (%)	ค่าดัชนี		
		GT (%)	S (%)	AS (%)
สกัดจาก ราก	0	43.00	9.94	31.59
	20	30.50	14.20	36.96
	40	22.00	10.68	27.75
	60	11.50	5.43	14.14
	80	0.50	0.25	0.65
	100	2.00	1.00	2.59
	สกัดจาก ลำต้น	0	43.50	10.25
20		21.00	4.52	14.43
40		18.50	3.56	11.44
60		13.00	2.71	8.73
80		7.00	1.38	4.45
100		4.00	0.83	2.69
สกัดจาก ใบ		0	41.50	9.95
	20	0.00	0.00	0.00
	40	0.00	0.00	0.00
	60	0.00	0.00	0.00
	80	0.00	0.00	0.00
	100	0.00	0.00	0.00

หมายเหตุ : GT = total germination, S = seed of
 germination, AS = seed of accumulated germination

**3.3 ผลของสารอัลลีโลพาที่จากด้อยตั้งต่อการ
 งอกของเมล็ดผักเสี้ยนผี**

ตารางที่ 4 ค่าดัชนีการงอกของเมล็ดผักเสี้ยนผีที่
 ความเข้มข้นของสารละลายจากส่วน
 ต่าง ๆ ของด้อยตั้ง

ที่มาของ สารสกัด	ความเข้มข้น (%)	ค่าดัชนี		
		GT (%)	S (%)	AS (%)
สกัดจาก ราก	0	24.50	2.60	6.79
	20	2.00	0.67	1.84
	40	1.50	0.56	1.49
	60	1.50	0.56	1.49
	80	0.00	0.00	0.00
	100	1.00	0.50	1.30
สกัดจาก ลำต้น	0	29.00	3.22	8.78
	20	0.00	0.00	0.00
	40	0.00	0.00	0.00
	60	0.00	0.00	0.00
	80	0.00	0.00	0.00
สกัดจาก ใบ	0	21.00	2.18	5.37
	20	1.00	0.13	0.38
	40	0.50	0.06	0.19
	60	0.00	0.00	0.00
	80	0.00	0.00	0.00

หมายเหตุ : GT = total germination, S = seed of
 germination, AS = seed of accumulated germination

ผลของสารอัลลีโลพาที่ที่สกัดได้จากส่วน
 ราก ลำต้น และใบของด้อยตั้ง ต่อการงอกของเมล็ด
 ผักเสี้ยนผีหลังการเพาะเมล็ดเป็นระยะเวลา 7 วัน ที่
 ความเข้มข้นของสารสกัดต่าง ๆ (0, 20, 40, 60, 80
 และ 100 %) (v/v) พบว่าสารสกัดจากรากของด้อยตั้งที่

ความเข้มข้น 20-100 % มีผลกระตุ้นการยับยั้งการงอกของเมล็ดผักเสี้ยนผีมากที่สุดที่ 98-100 % (ตารางที่ 4) เมื่อเปรียบเทียบกับการใช้สารสกัดที่ความเข้มข้น 0 % (control) มีการงอกของเมล็ดผักเสี้ยนผีที่ 24.50 % สารสกัดจากลำต้นด้อยดิ่งที่ 20-100 % สามารถกระตุ้นการงอกได้ดีที่สุดถึง 100 % เมื่อเปรียบเทียบกับการทดลองควบคุม (0 %) มีการงอกของเมล็ดได้ 29 % ส่วนสารสกัดจากใบด้อยดิ่งที่ความเข้มข้น 20-100 % สามารถยับยั้งการงอกของเมล็ดผักเสี้ยนผีได้ดีที่สุดที่ 99-100 % ในขณะที่การใช้น้ำเพียงอย่างเดียว 0 % (control) มีอัตราการงอกของเมล็ดผักเสี้ยนผี 21 %

4. วิจารณ์

การวัดค่าดัชนีการงอกของเมล็ด พบว่าค่าเปอร์เซ็นต์การงอก (G_T) สูงสุดอยู่ที่ความเข้มข้น 0 % ที่เป็นการทดลองควบคุม มีค่าประมาณ 21-29 % และค่าสัมประสิทธิ์ของอัตราการงอก (CRG) ของสารสกัดจากรากที่ความเข้มข้น 80 % สารสกัดจากลำต้นที่ความเข้มข้น 20-80 % และสารสกัดจากใบที่ความเข้มข้น 60-100 % มีค่าแตกต่างจากระดับความเข้มข้นอื่น ๆ ที่สกัดได้จากด้อยดิ่ง (ตารางที่ 4)

ผลการสกัดสารจากราก ลำต้น และใบของด้อยดิ่ง เมื่อนำมาทดสอบการยับยั้งการงอกของเมล็ดวัชพืช (ไมยราบ ผักโขม และผักเสี้ยนผี) ปรากฏว่าสารสกัดจากทุกความเข้มข้นของด้อยดิ่งมีผลยับยั้งการงอกของเมล็ดไมยราบได้ดี โดยสารสกัดความเข้มข้น 40 และ 100 % ที่ได้จากลำต้นด้อยดิ่ง มีผลยับยั้งการงอกของเมล็ดไมยราบได้ถึง 100 % และสารสกัดความเข้มข้น 40, 60, 80 และ 100 % ที่ได้จากใบด้อยดิ่ง สามารถยับยั้งการงอกของเมล็ดไมยราบได้สูงถึง 90 % [7] เมื่อศึกษาสารสกัดจากส่วนต่าง ๆ ของด้อยดิ่ง ได้แก่ ราก ลำต้น และใบ พบว่าสารสกัดจาก

ใบด้อยดิ่งมีผลทางอัลลีโลพาทีมากที่สุด สามารถยับยั้งการงอกและการเจริญเติบโตของต้นกล้าหญ้าขจรจบ หนัารังนก ผักกาดหัว และผักกวางตุ้งได้

สารสกัดจากรากด้อยดิ่งที่ความเข้มข้น 80 และ 100 % สามารถยับยั้งการงอกของเมล็ดผักโขมได้มากกว่า 95 % ส่วนสารสกัดจากรากและลำต้นที่ความเข้มข้น 20-60 % ก็สามารถยับยั้งการงอกของเมล็ดผักโขมได้เช่นกัน มีค่าอยู่ระหว่าง 70-80 % และสารสกัดจากใบสามารถยับยั้งการงอกของเมล็ดผักโขมได้ถึง 100 % ในทุกความเข้มข้นของสารสกัด ปรู๊ว และคณะ (2551) ศึกษาผลของสารสกัดด้วยน้ำจากใบชันทองพยาบาทต่อการยับยั้งการงอกและการเจริญเติบโตของผักโขมสวน (*Amaranthus tricolor*) พบว่าผลการยับยั้งการงอกและการเจริญเติบโตของผักโขมสวนเพิ่มขึ้นเมื่อความเข้มข้นของสารสกัดเพิ่มขึ้น จากนั้นมาสกัดด้วยตัวทำละลายอินทรีย์โดยเรียงลำดับจากเฮกเซน เอทิลอะซิเตต และเมทานอล นำสารสกัดหยาบมาทดสอบผลต่อการยับยั้งการงอกและการเจริญเติบโตที่ระดับความเข้มข้น 500, 1,000, 2,000 และ 4,000 ppm โดยเปรียบเทียบกับน้ำกลั่น จากการศึกษาพบว่าสารสกัดหยาบเอทิลอะซิเตตมีผลต่อการยับยั้งการงอกและการเจริญเติบโตของผักโขมสวนมากที่สุด [8]

สารสกัดจากใบและลำต้นด้อยดิ่งทุกความเข้มข้น (20, 40, 60, 80 และ 100 %) สามารถยับยั้งการงอกของเมล็ดผักเสี้ยนผีได้ดี มีค่าสูงถึง 100 % แต่สารสกัดจากรากด้อยดิ่งที่สามารถยับยั้งได้สูงมีค่าอยู่ระหว่าง 97-98 % โดยเมล็ดมีรากงอกออกมาแค่เพียงเล็กน้อย และใช้ระยะเวลาในการงอกนานกว่าน้ำที่เป็นตัวควบคุม จากการศึกษาของसानิต (2552) พบว่าสารสกัดจากลำต้นหญ้าดอกขาวด้วยเอทิลเอซิเตรทต่อการยับยั้งการงอกและการเติบโตของวัชพืช ก็อ

ผักเสี้ยนผี และผักเบี้ยใหญ่ พบว่าสามารถยับยั้งการงอกของวัชผักเสี้ยนผี และผักเบี้ยใหญ่ได้ 71.61 และ 85.69 % ตามลำดับ [9]

5. สรุป

การศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าสารสกัดจากส่วนของราก ลำต้น และใบของต้นด้อยดิ่ง พบว่ามีผลต่อการงอกของเมล็ดวัชพืช ได้แก่ ไมยราบ ผักเสี้ยนผี และผักโขม และหลังจากเมล็ดวัชพืชเหล่านี้ได้รับสารสกัดจากส่วนของราก ลำต้น และใบของด้อยดิ่งที่มีความเข้มข้นต่าง ๆ (0, 20, 40, 60, 80 และ 100 %) ปรากฏว่าสารสกัดที่ได้จากส่วนของราก ลำต้น และใบของด้อยดิ่งที่ระดับความเข้มข้นต่ำ (20 และ 40 %) มีผลกระตุ้นให้เมล็ดวัชพืชทั้ง 3 ชนิด งอกได้และไม่สูงมากประมาณ 15-20 เปอร์เซ็นต์ แต่เมื่อเพิ่มความเข้มข้นของสารสกัดสูงขึ้น (60, 80 และ 100 %) จะมีผลยับยั้งการงอกของเมล็ดวัชพืชมากขึ้น ถึงกับทำให้เมล็ดวัชพืชเหล่านี้ไม่งอก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเข้มข้นและส่วนต่าง ๆ ของด้อยดิ่งที่ใช้ในการสกัดด้วย

6. เอกสารอ้างอิง

- [1] Blum, U., Shafer, S.R. and Lehman, M.E., 1999, Evidence for inhibitory allelopathic interactions involving phenolic acid in field soils: Concept vs. an experimental model, *Plant Sci.* 18: 673-693.
- [2] Reigosa, M.J., Durtn-Serantes, B. and Gonzflez, L., 2002, Comparative physiological effects of three allelochemicals and two herbicides on *Dactylis glomerata*, *Acta Physiologiae Plantarum* 24: 385-392.
- [3] Kato-Noguchi, H. and Tanaka, Y., 2004, Allelopathic potential of *Citrus junos* fruit waste from food processing industry, *Biores. Technol.* 94: 211-214.
- [4] Chon, S.U. and Kim, J.D., 2002, Biological activity and quantification of suspected allelochemicals from alfalfa plant parts, *J. Agron. Crop Sci.* 188: 281-285.
- [5] กาญจน หลงสะ, 2551, การศึกษาสัณยภาพทางอัลลีโลพาตีในผักแขยง (*Limnophila aromatica*) และบลูฮาวาย (*Otcanthus azureus*), วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- [6] รังสิต สุวรรณเขตนิกม, 2527, ความสำคัญของอัลลีโลพาตีต่อการเกษตร, น. 40-57, ใน วิทยาศาสตร์วัชพืช, สมาคมวิทยาศาสตร์วัชพืชแห่งประเทศไทย, กรุงเทพฯ.
- [7] ประรณนา จันทา, 2548, การศึกษาผลทางอัลลีโลพาตีในด้อยดิ่ง, วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- [8] ปฐวี อามระดิษ, ภัทรนันต์ โชติแสง, พัทณี เจริญยิ่ง และจรรย์ฤกษ์ เล้าสินวัฒนา, 2551, ผลของสารสกัดจากใบขันทองพยาบาทต่อการงอกและการเจริญเติบโตของผักโขมสวน, *Agr. Sci. J.* 39: 488-491.
- [9] ศานิต สวัสดิ์กาญจน์, 2552, แอลลีโลพาตีของหญ้าดอกขาวต่อพืชปลูกและวัชพืชบางชนิด, น. 335-342, ใน รายงานการประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 47, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.